

8 F.

Volgende week :

JARI IN DE BRANDING

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

N° 33

REBING

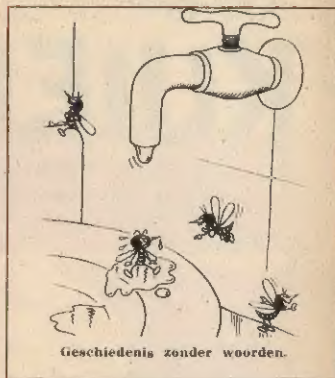
IK weet niet waar je voor het ogenblik verblijft, maar ik ben er toch zeker van dat dit briefje je zal bereiken, hetzij in je tuin of op het strand, op de buiten of in de bergen.

Waar je ook bent, vergeet niet dat binnen twee dagen de Hemelvaartklokken zullen luiden, en vergeet evenmin dat je op dit ogenblik van een dubbel privilege geniet : je bent jong en je hebt vakantie ! Denk maar niet dat dit niet buitengewoon is. Later zul je je mooiste herinneringen zoeken in de dagen die je nu doorbrengt.

Doe je ogen open, en geniet met volle teugen van de schoonheid en de grootheid van de natuur, en van alles wat leeft en werkt. In de steden verliezen de mensen het contact met de natuur. Wanneer ze dat terugvinden, dan worden ze gezonder en vrolijker.

Ik wens je een heerlijke vakantie !

Kuifje

BOERKE NAAS HEEFT MOEILIKHEDEN

Boerke Naas heeft moeilijkheden, maar welke ? Dat weet je wanneer je de cijfers van 1 tot 68 met elkaar verbindt.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

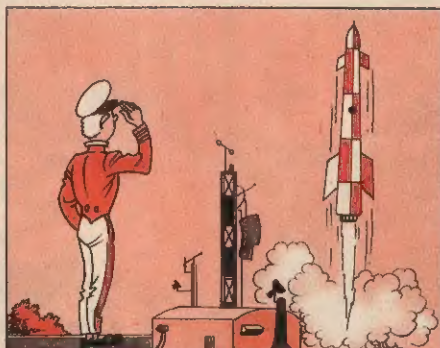
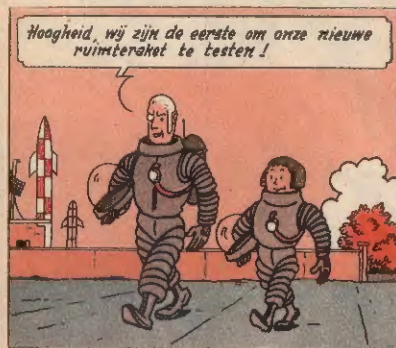
Marguerite Wigmans, Borselaarstraat, 44B, Rotterdam-Zuid (Nederland), zou graag willen korresponderen met een meisje van 17 à 18 jaar uit Frankrijk, liefst uit Parijs of omgeving. Marguerite houdt van schilderen, tekenen, tennissen en fietsen. Ze interesseert zich voor liederen en zangers.

François Lauw, 4. G.G. Utja, Djakarta (Indonesië), is 16 jaar oud en schrijft ons volgende brief : « Met grote interesse en te-

redenheid heb ik al de evoluties van je blad gevolgd. Het is reeds een hele tijd geleden toen ik voor het eerst kennis maakte met « Kuifje ». Het gebeurde vaak dat wij tijdens de pauze vochten voor « Kuifje ». Ik vind het erg jammer dat ik je blad nu niet meer regelmatig kan lezen. Ik heb altijd getracht me op « Kuifje » te abonneren, maar het is me tot nu toe niet gelukt. Dolgraag zou ik met lezers en lezeressen van « Kuifje »

willen korresponderen. Men mag me schrijven in het Nederlands, Engels, Frans, Duits en Indonesisch. Ik zal alle brieven beantwoorden. Mijn hobby's zijn : fotograferen, lezen en kamperen (ik ben senior patrouilleleider van de Sint-Franciskus Xavierius groep). Ik verzamel ook postzegels en houd veel van de muziek van Bach en Strauss. » Ik hoop dat talrijke Kuifje's vrienden contact zullen opnemen met deze sympathieke lezer.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

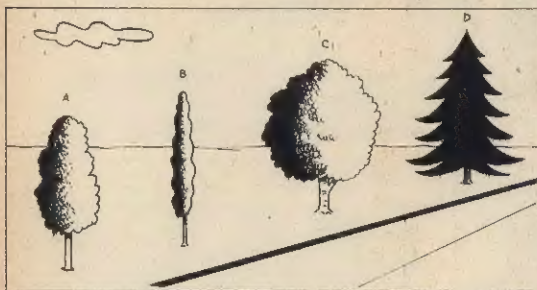

Oei, wat een schok! Hoe komt dat, Hofmeester?

Dat komt omdat wij door de geluidsmuur gevlogen zijn, Hoogheid!

ZOEK DE GROOTSTE BOOM !

Kan je met een oogopslag zien welke de grootste boom van de vier is ?

Oplossing op blz. 31.

DE KUIFJE'S AUTORENBAAN GAF HET GOEDE VOORBEELD !

DUSSELDORF wil de jeugd alle inwijden in het verkeer en verkeersreglementen, en heeft met dit doel een grote speelplaats ingericht. Je ziet hier jongens en meisjes in auto's, te voet of in de tram. Je ziet ook de verkeerssignalen, maar alles is in miniatuur! Je kan het geheel best vergelijken met de Kuifje's autorenbaan op de Wereldtentoonstelling. Je ziet, woorden wekken maar voorbeelden trekken!

ONZE TEST

Ben je spontaan?

DE jongens en meisjes met een spontaan en open karakter zijn meestal erg sympatiek. Een spontaan gebaar komt recht uit het hart. Er is geen eigenbelang, geen kleine berekening mee ge-

meid. Mensen met een spontaan karakter hebben ook meestal een goed hart. Ze helpen spontaan en oprecht hun vrienden, hun evenmens.

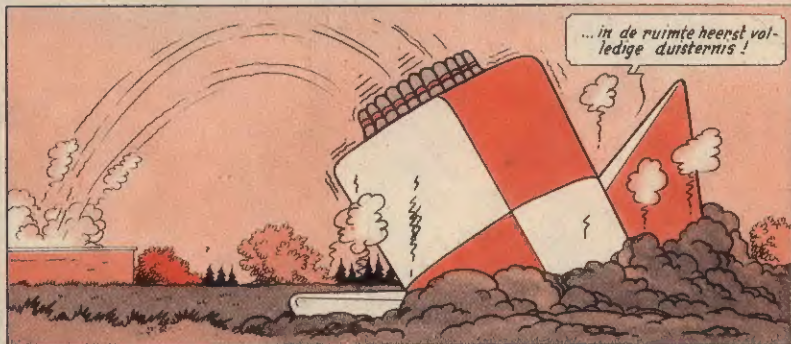
1. Werp je je spontaan in het water om een drenkeling te redden, in de veronderstelling natuurlijk dat je kan zwemmen ? ... Ja Neen
2. Wanneer je hoort dat een vriend bedlegerig is, ga je er dan onmiddellijk naar toe om hem op te beuren ? ...
3. Je kent iemand die in grote nood verkeert, open je dan spontaan je spaarpot ? ...
4. Ben je steeds bereid een dienst te bewijzen ? ...
5. Laat je alles vallen om je vriend in nood te hulp te komen ? ...
6. Bewijs je spontaan een dienst, zonder dat iemand je iets heeft gevraagd ? ...
7. Help je spontaan een grijsaard die de straat wil oversteken of een kind dat zijn weg niet meer weet ? ...
8. Een vriend of een familielid heeft verdriet of zit in nesten. Reik je onmiddellijk en zonder na te denken de helpende hand ? ...
9. Help je spontaan zelfs al moet je daarvoor je spaarc centen opofferen ? ...
10. Is je spontaneiteit natuurlijk, zonder bijgedachte, zonder berekening ? ...

TOTAAL

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Hofmeester, ik kijk door de patrijsroort maar het is volledig duister !

Dat is heel normaal, Hoogheid ! Want

...in de ruimte heerst volledige duisternis !

DE TRAGEDIE VAN DE

TITANIC

Telkens wanneer de mens meent de natuurelementen te hebben onderworpen, schijnt de natuur te willen bewijzen dat de mensen verblind zijn en dat zij de sterkste blijft. De tragedie van de «Titanic» is daar een pijnlijk voorbeeld van.

L. & P. FUNCKEN.

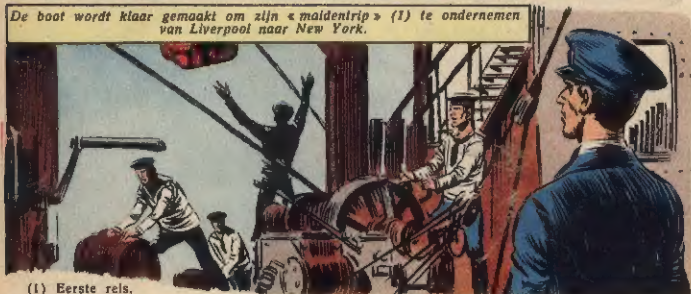
Op 8 april 1912 zijn de Britten danig fier op het van stapel lopen van het grootste schip ter wereld: de «Titanic», een topprestatie van de Engelse scheepswerven.

De nieuwe reuzepaketschip van de «White Star Line» meet 47.000 BRT en is 271 m lang.

De boot wordt klaar gemaakt om zijn «maiden trip» (1) te ondernemen van Liverpool naar New York.

(1) Eerste reis.

Wel, kommandant Smith, is uw boot de snelste ter wereld?

Het is een drijvend luxehotel. Vijfveertig miljoen kilo staal! Absoluut veilig. Wij kunnen 1.500 passagiers en 900 bemanningsleden meenemen. We hebben 38 ton vlees ingescheept en 10.000 flessen champagne.

Door onze schouwen zouden twee treinen kunnen rijden!

Dat is formidabel!

Men heeft vier sleepboten nodig om het reuzeschip uit de dokken te slepen...

Aan boord bevinden zich talrijke miljardairs, grootfinanciers en industriemagnaten.

Zes dagen lang doorkleeft de zeereus met topsnelheid de oceaan

Onze machines blijven op volle toeren draaien. Indien wij onze 22 knopen kunnen volhouden, zullen we het rekord van de «Cunard Line» neerhalen.

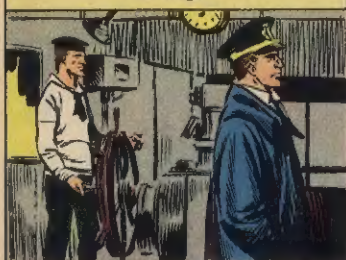
Maar op de avond van de 14 april...

De hemel is klaar en er staan veel sterren. Maar de nacht is koud.

We bevinden ons in de omgeving van Terra Nova en maandag bereiken we New York...

Eerste officier Mudlock is van dienst op de brug...

Mijnheer, de « Californian » signaleert ijsbergen...

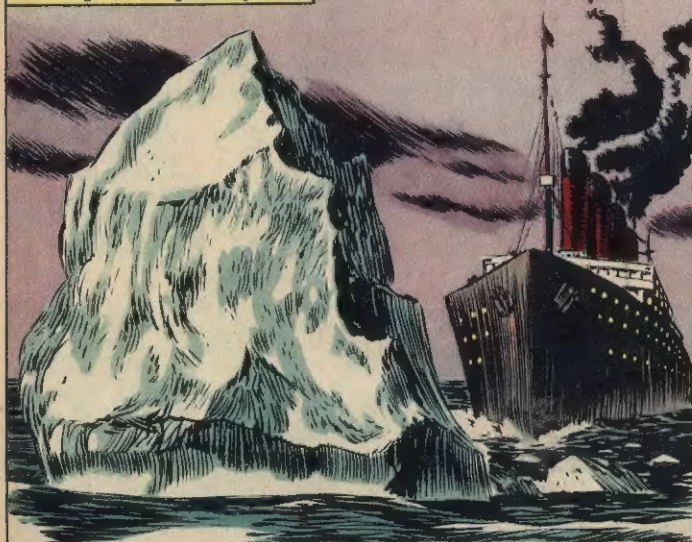

Ik weet het. Laat de machines verder op volle toeren draaien en bewaar de koers.

Totnogtoe hebben we alle overtochtrecords neergehaald. Je moet alleen maar de zee met onze schijnwerpers doen afzoeken...

Om 11 uur rijst plotseling aan stuurboord een enorme ijsberg van 300 m hoogte uit de golven op!

Werp het roer om, want de negentienden van deze ijsmassa bevinden zich onder water!

Een kleine schok heeft de stalen reus even doen wankelen.

Wat betekent die schok, luitenant? Wat gebeurt er?

Niets ernstigs. De « Titanic » kan niet zinken.

We hebben wat averij opgelopen aan de boeg. Marconist, stuur toch maar een S.O.S.-sein!

Het internationaal signaal is voldoende...

C. Q. D. (1)

(1) Come Quickly, Danger: Kom vlug, gevaar.

Dames en heren, lichte averij verplicht ons u te verzoeken plaats te nemen in de sloepen. Andere schepen zullen u aan boord nemen.

Grapjes makend over dit incident begeven enkele passagiers zich naar boven...

Maar tien minuten later is de situatie tragisch geworden...

Er is een scheur van negentig meter lengte in de flank van het schip. Het water stroomt binnen aan de voorzijde. Zond onmiddellijk S.O.S.-seinen uit! Wij zinken!

Om 12 uur 30 weerklinkt het sinistere bevel:

Er ontstaat paniek...

De zestien sloepen waren maar voorzien voor 1.178 personen, en vier sloepen gingen reeds verloren bij de aanvaring.

In zeven haasten worden de reddingsboeien uitgedeeld.

De laatste sloepen worden in volle paniek bestormd...

John Astor, de kleinzoon van de « hotelkoning » en majoor Butt, de rechterarm van de Amerikaanse president Taft, gedragen zich heldhaftig.

De «Titanic» begint gevaarlijk over te hellen...

Het schatrijk Amerikaans gezin Strauss van New York wil zich niet laten scheiden.

Ik heb mijn hele leven met hem doorgebracht. Ik wil met hem sterven.

Wanneer de laatste sloep is vertrokken, blijven er nog 1.035 personen aan boord!

De marconisten herhalen stoïcijns de S.O.S.-signalen...

Op de achtersteven van het zinkend schip speelt het orkest «Dichter bij U, mijn God»...

Om twee uur 's morgens doet er zich een ontloefing voor: het water heeft de machines bereikt!

Plotseling duikt de «Titanic» vertikaal naar beneden...

Gentlemen, we moeten sterven als Engelsen, d.w.z. als mannen!

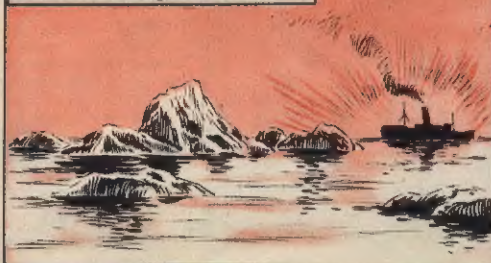

Drie uur later bereikt de «Carpathia» de plaats van de ramp.

Wij bevonden ons op 40 mijlen hier vandaan, en we zijn onmiddellijk naar hier gevaren.

Van de 2.500 opvarenden, werden er slechts 705 gered.

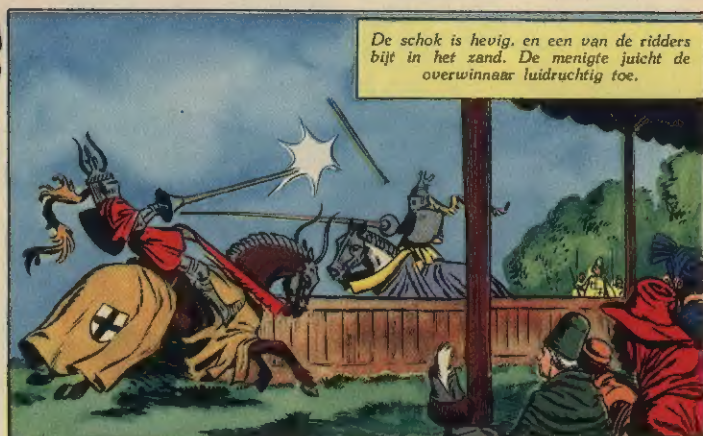
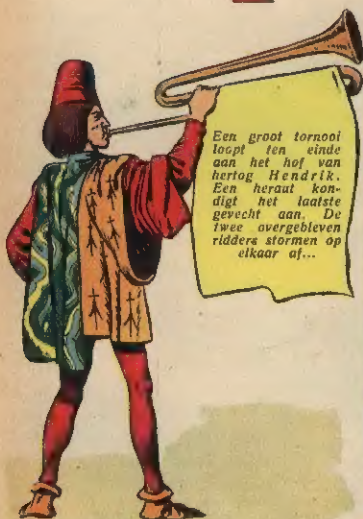

Dit was de tragische ondergang van de trotse «Titanic». De officieren maakten hun voortvarendheid en fouten goed door een bevondenswaardige heldhaftigheid.

De SCHADUW van het ZWAARD

DOOR
L. & F.
FUNCKEN

De overwinnaar neemt zijn helm af. Het is Johan van Dardemont, de Witte Ruiter!

Bij het schetteren van de trompetten ontvangt de «koning van het steekspel» zijn beloning uit de handen van de hertog. Hij wordt hartstochtelijk toegejuicht.

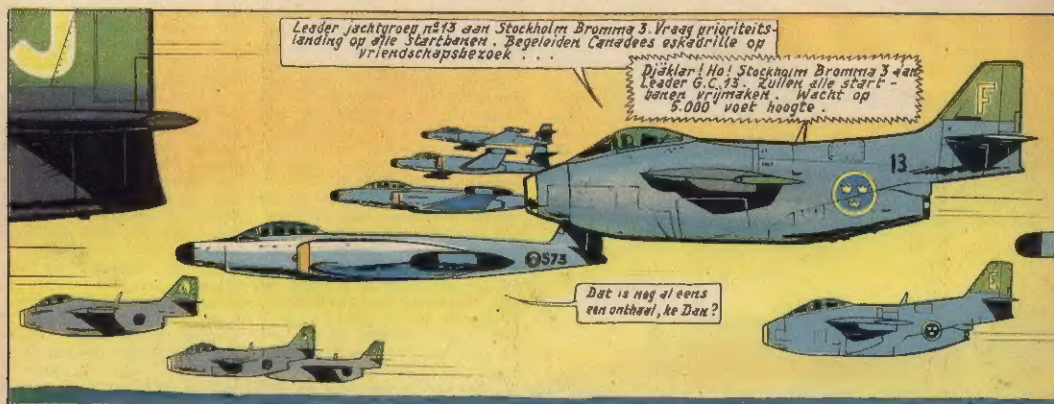

Er is echter één man voor wie al dit vreugdebetoen een echte marteling betekent, een hoogmoedig en brutaal ridder: Mauvoir, de neef van Philip van Clairfond.

Aan het hoofd van zijn escadrille zet Dan Cooper koers naar Stockholm...

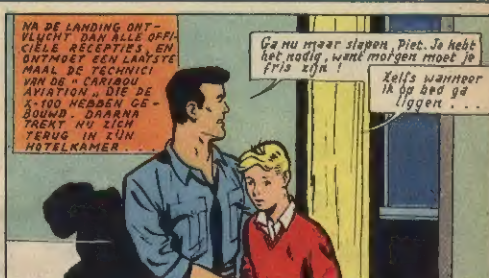
Leader jachtgroep n°13 aan Stockholm Bromma 3. Vraag prioriteits-landing op alle Startbanen. Begeleiden Canadees eskadrille op vriendschapsbezoek.

Djaklar! Ho! Stockholm Bromma 3 aan Leader G. 2-13. Zullen alle start-banen vrijmaken. Nacht op 5.000 voet hoogte.

Dat is nog al eens een onthaal, he Dan?

En het begint nog maar, Piet. Je zult nog ogen opzoeken wanneer je de Wereldtentoonstelling van de Ruimtevaart zult bezoeken. Je zult er de maquette van de kunststeli-lic van prof. Schaffer (s) kunnen bewonderen, onder de eerste Russische Spoetnik's.

NA DE LANDING ONTVLUCHT DAN ALLE OFFICIELE RECEPTIES, EN ONTMOET EEN LAATSTE MAAL DE TECHNICI VAN DE "CARIBOU AVIATION", DIE DE 1-100 NEEMEN GSOUND. DAARNA TREKT NU LICH TEREG IN CUN HOTELKAMER.

Ga nu maar slapen, Piet. Je hebt het nodige, want morgen moet je fris zijn!

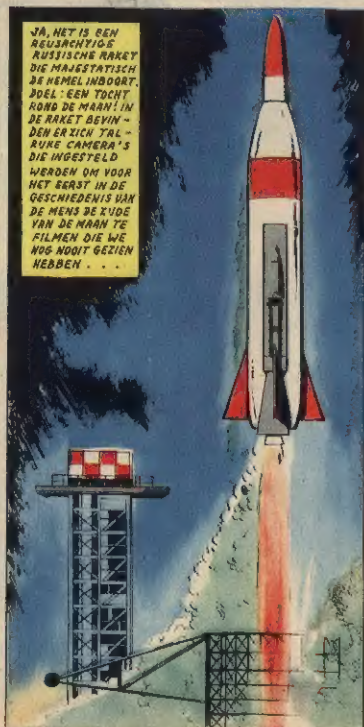
Zelfs wanneer ik op bed ga liggen...

(1) Zie "DE MEESTER VAN DE ZON".

GRRROOOOWW

PLOTSING DOET EEN DOF GEDAVER DAN EN PIET OPSCHRIKKEN...

JA, HET IS EEN REUSCHTIGES RUSSISCHE RAKET DIE MAJESTATISCH DE HEMEL INDOORT. DOEL: EEN TOCHT ROND DE MAAN! IN DE RAKET BEVINDEN ERZICH TALRIJKE CAMERA'S DIE INGESTELD WERDEN OM VOOR HET EERST IN DE GESCHIEDENIS VAN DE MENS DE RUDE VAN DE MAAN TE FILMEN DIE WE NOU MOET ZIEZEN HEBBEN...

't is indrukwekkend!

Kom maar. Het vuurwerk is afgelopen. En nu slapen!

ZE SNELLEN NAAR HET VENSTER...

Zie je dat licht ginds? Het zijn de Raketten die hun raket afgeluurd hebben die rond de maan zal vliegen. 't is middernacht. Wij zetten het Ruimtejaar in...

Arme Piet! Hij zou zich ongerust maken indien ik hem alles vertelde wat alleen de technici en ik weten. Morgen moet ik tijdens de vlucht een golftransformator testen, die in de "Cosmos" werd ingehouwd. Theoretisch moet deze robot me in staat stellen te VLIAGEN ZONDER MOTOR!

MET DE DOOD VOOR OGEN...

H

IJ stierf terwijl hij deed wat hij moest doen en dat beslist zonder hoogmoed. Heer, neem hem op

in uw huis.»

Met deze woorden eindigt een gebed van een romanfiguur die stierf aan het stuur van zijn vrachtwagen geladen met nitroglycerine. Sergeant Daniel Perrin zou ongetwijfeld geen ander gebed tot afscheid van deze aarde hebben gewild, want ook hij, stierf

terwijl hij deed wat zijn plicht was. Hoe Daniel Perrin de dood vond, vertellen we je hier in enkele woorden.

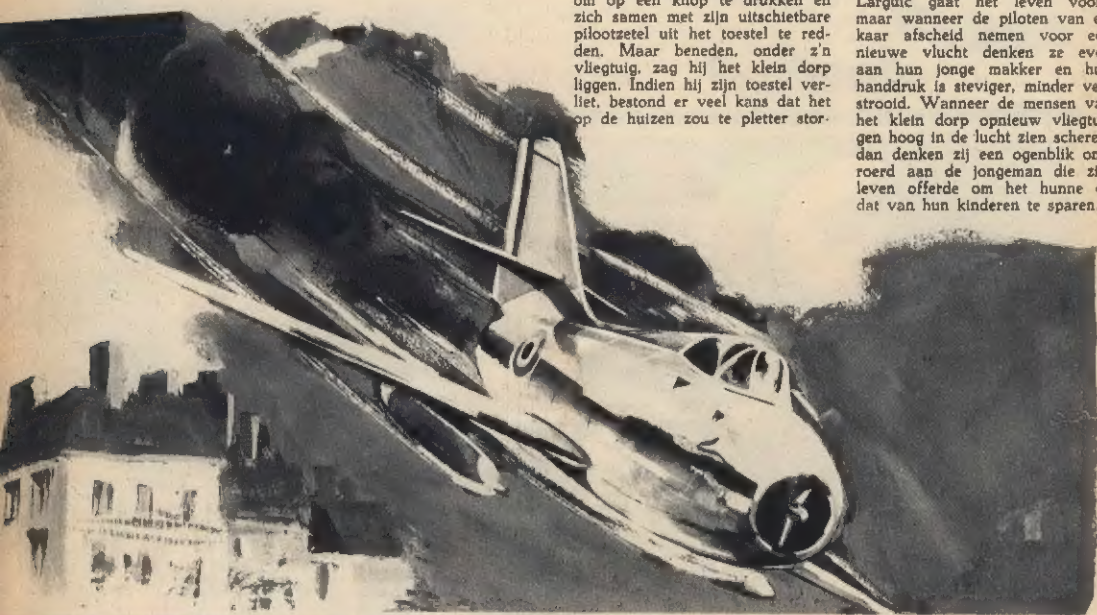
Het gebeurde in Frankrijk ongeveer een maand geleden. De inwoners van een klein dorp keken verschrikt op toen zij een «Mystère IV» vlak boven de daken zagen scheren en ze slaakten een zucht van verlichting toen het toestel boven de laatste huizen van het dorp weer in de hoogte schoot. Een ogenblik nadien

weerklonk er de doffe slag van een vreselijke ontplofing. Mannen, vrouwen en kinderen liepen in de richting van het lawaai en het duurde niet lang of zij vonden de wrakstukken van het straalvliegtuig «Mystère IV». Onder die wrakstukken lag het verkoolde lijk van sergeant Daniel Perrin, die behoorde tot de «Escadrille des Cigognes» van de basis van Dijon-Largoic. Uit het onderzoek bleek dat Daniel Perrin zich op een hoogte van 2.649 meter bevond toen er iets haperde aan zijn toestel. Hij had op dit moment nog ruimschoots de tijd om op een knop te drukken en zich samen met zijn uitschietbare pilootzetel uit het toestel te redden. Maar beneden, onder 'n vliegtuig, zag hij het klein dorp liggen. Indien hij zijn toestel verliet, bestond er veel kans dat het op de huizen zou te pletter stor-

ten. Hij bleef dus op post om zijn toestel zelf te sturen zo lang het enigszins mogelijk was en aldus te trachten de woningen te vermijden. Hij slaagde daarin ten koste van zijn eigen leven.

Daniel Perrin is beslist niet de eerste en ook niet de enige piloot die het leven van anderen kon sparen ten koste van 'n eigen leven. We zijn er van overtuigd dat het veel moed en energie van een mens moet vragen om zijn toestel te besturen met de dood voor ogen. De piloot wist immers dat zijn toestel verloren was...

Op de vliegbasis van Dijon-Largoic gaat het leven voort, maar wanneer de piloten van elkaar afscheid nemen voor een nieuwe vlucht denken ze even aan hun jonge makker en hun handdruk is steviger, minder verstrooid. Wanneer de mensen van het klein dorp opnieuw vliegtuigen hoog in de lucht zien scheren, dan denken zij een ogenblik ontroerd aan de jongeman die zijn leven offerde om het hunne en dat van hun kinderen te sparen...

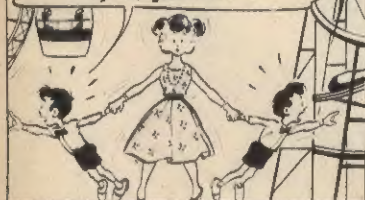

VICTORIA VERTELT...

IN HET ATTRACTIEPARK

HOOO! Ik wil op de «montagnes russes»!

HAAA! En ik wil een toertje maken op het grote rad!

Kunnen deze kinderen het nooit eens worden?

Mag ik u een wijze raad geven, mevrouw?

Ziet u wel, mevrouw! Met de chocolade VICTORIA EXPO 58 worden alle problemen opgelost!

NIEUWS OVER GROENLAND

PAUL-EMILE VICTOR is in Groenland, waar hij een expeditie voorbereidt waaraan niet minder dan zestig specialisten zullen deelnemen van verschillende nationaliteiten: Denen, Duitsers, Zwitsers, Oostenrijkers en Fransen. Deze expeditie heeft zich tot doel gesteld het noordelijk halfrond grondig te bestuderen en dit met het oog op de klimaatveranderingen op lange termijn.

Het ijs van Groenland zal hun bijzondere aandacht genieten. Je hebt al wel eens gehoord over de uitgestrekte ijsvelden die het binnenland van Groenland bedekken en die geëxploreerd werden door Fridtjof Nansen. Om dit ijs weg te werken, zou men twee ton ijs per minuut moeten uitdalen aan alle inwoners van onze aarde (8,5 miljard) en dit gedurende een heel jaar. Pas dan zou de ijsvoorraad van Groenland uitgespuut zijn!

Paul Emile Victor werd vergezeld door

drie geleerden: de professoren Bauer, van Straatsburg, Kasser, van Zürich, en Renaud, van Lausanne.

De expeditie zal over vijftien wezels, twee vliegtuigen en twee helikopters beschikken. Ten minste zes leden van de expeditie zullen de winter 1955-1960 op Groenland doorbrengen te midden van het ijs en op een hoogte van 3.000 m. Om bestand te zijn tegen de koude zullen ze natuurlijk beschikken over de nodige kleding, maar ook over een speciale igloo in plastic bedekt met een dikke sneeuwlaag. De chef van de Franse poolexpeditie zal echter niet op Groenland overwinteren, want hij moet de Franse zuidpoolexpeditie in het Land van Adèle aflossen.

Heel spoedig zullen we dus nieuws krijgen over dat geheimzinnig Groenland, dat de geleerden sedert jaren intrigeert.

HALLO, HIER

VOOR OF TEGEN ROGER MOENS

BINNEN enkele dagen starten de Europese kampioenschappen voor atletisme in Zweden en de vraag of wij er al dan niet aan deelnemen is nog steeds open. Wij hebben inderdaad slechts één atleet die bekwaam is om een overwinning te schenken: Roger Moens. Voor een klein land als het onze is het al niet zo kwad, dat wij in de specialiteit van de 800 meter kunnen stand houden tegen de grote naties!

Sedert enige tijd vraagt men zich af wat er van Roger Moens geworden is. Het is waar dat hij in de laatste maanden nu en dan aan een wedstrijd heeft deelgenomen, maar wanneer het er op aan kwam zijn titel als wereldrekordman te verdedigen of onze

nationale kleuren hoog te houden, dan blonk hij uit door zijn afwezigheid! In kringen die iets afweten over hetgeen er in de sportklubs gebeurt, vertelt men dat Roger Moens het niet meer eens is met de leiders van zijn club. Dat is inderdaad juist. We menen de oorzaken hiervan te kennen, maar het zou ons te ver leiden er hier over uit te welden. Wat je dat Roger Moens in het dagelijkse leven bij de gerechtelijke politie werkzaam is? Wanneer hij achter de boordseiners aanzit, zullen ze er wel geen बात bij hebben de benen te nemen! Hij is heelst de vlugste!

Gaat onze atleet naar Stockholm om onze kleuren te verdedigen persoonlijk mening is, dat digen? Op het ogenblik dat ik

deze regels schrijf, weet ik er helemaal niets over. Moens kan niet meer opschieten met de leiders van zijn club en hij droomt er sedert jaren van deze club (Racing) te verlaten. Hij meent dat men hem na al de diensten die hij zijn club heeft bewezen, wel de vrijheid zou mogen schenken. Het publiek deelt die mening, zulks bewees een referendum dat onlangs werd gehouden en dat de leiders van Racing enigszins ontgoochelde. Een man die een grote rol speelt in de Belgische sport, deelt eveneens de mening van Moens en heeft aangeboden als scheidsrechter op te treden op voorwaarde dat men zijn beslissing onvoorwaardelijk zou aanvaarden. Iedereen welgeroep op dit voorstel in te gaan en Moens nog een poosje zal kunnen

nen wachten op de gedroomde vrijheid...

Voor ons is het probleem eigenlijk eenvoudig. We wensen helemaal niet te weten wie gelijk en wie ongelijk heeft. We betreuren het echter dat onze atleet nog zo weinig optreedt en dat de mensen die deze wereldreorden leiden zo weinig inschikkelijk zijn. Roger Moens mag de jaren niet laten voorbij gaan, hij moet thans in de bres springen. Indien hij overwint en nieuwe rekords boekt, dan zijn alle geschillen meteen bijgelegd. Inderdaad, wanneer men de overwinnaar viert, vergeet men alle kleine kibbelpartijen en meningsverschillen.

Wij wensen Roger Moens in ieder geval nog veel succes!

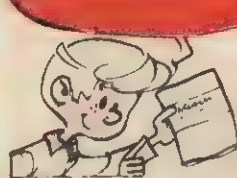
HET EENVOUDIGSTE MIDDEL

Het is toch fijn als je deze zinnen verstaat, waar of niet? En het is zo gemakkelijk met de methode ASSIMIL!

Om vlug en goed Duits te leren, doe je zoals ik: je vraagt een kosteloze proefbrochure aan ASSIMIL, Steenstraat, 9, Brussel.

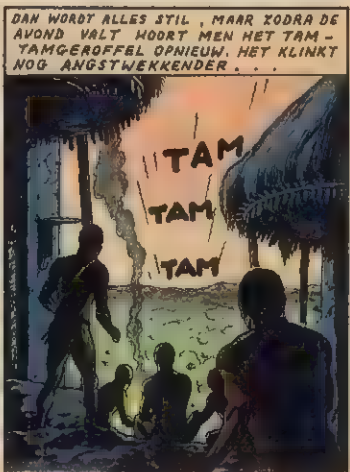
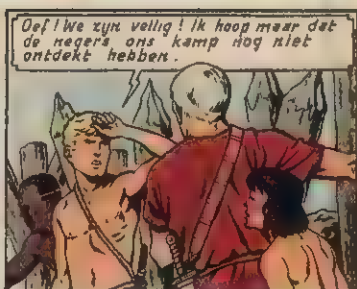

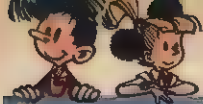

DE ZWARTE KLAUW

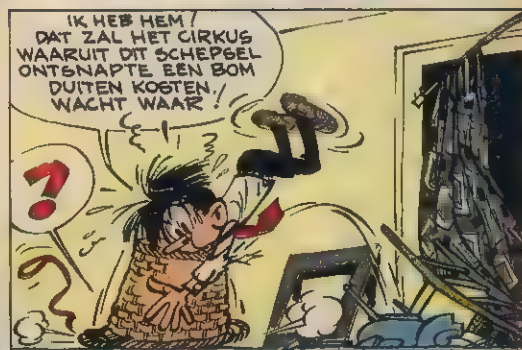
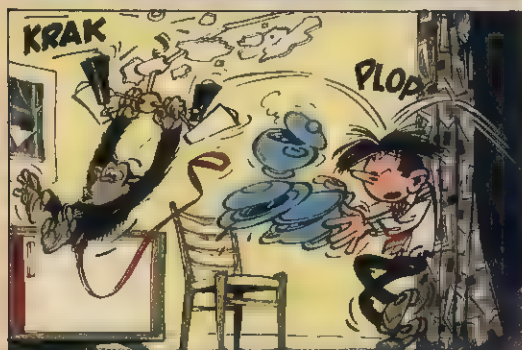
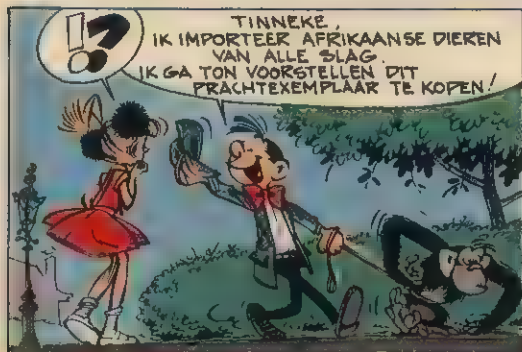
Bij hun terugkeer naar het kamp worden Servio en Alex omsingeld door de negers...

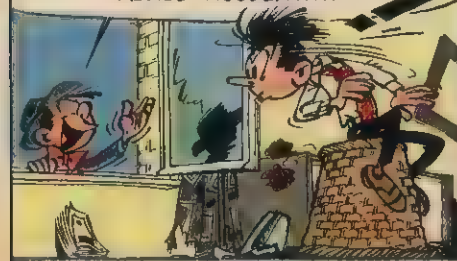

TON en TINNEKE

DOOR *Franken*

WAAR IS DAT KLEIN, LIEF DIERTJE? HAHHA
IK BEN ER VAN OVERTUIGD, DAT JE HET NIET
MEER ZOUDT WILLEN MISSEN! VOOR EEN
SCHAPPELIJK PRIJSJE MAG JE HET VOOR
ALTIJD HOUDEN.....

Tien jaar later

FRANS stak de Place de la Concorde over en had lust om te keren. Hij was boos op zichzelf, boos omdat hij zo naïef was om te geloven dat de eed die zij eens als jongens hadden afgelegd voor iedereen heilig was... Maar het was nu te laat om nog om te keren. Hij had reeds een lange reis achter de rug om tot aan de voet van de Arc de Triomphe te komen en het was dan ook maar best vol te houden tot het einde toe. Hij stak zijn handen diep in de zakken van zijn dunne regenjas en stapte door de druilerige regen naar het groot massief monument...

DE geschiedenis was tien jaar geleden begonnen. Tien jaar dat is een rond cijfer, het boezemt vertrouwen in. Tien jaar schijnt niet lang, maar in deze tijdspanne kan er toch heel veel gebeuren. Ze hadden elkaar bij het afscheid gezegd:

— Rendez-vous binnen tien jaar!

Die waren nu verlopen, het ogenblik was aangebroken dat zij elkaar zouden weerzien, en het is daarom dat Frans op een regenachtige julidag naar de Arc de Triomphe liep.

Veel herinneringen kwamen in hem op. Hij dacht weer aan de tijd toen hij nog op de banken van het lyceum zat, samen met de kleine Dupont, met

Wim en met de dikke Louis. Er waren echte grapjassen geweest in die klas, maar ook teruggetrokken en stille jongens. Er waren knappe leerlingen en domoren, sportieve jongens en ook enkele die liefst in een hoekje met een boekje zaten. Frans was in die tijd de beste vriend geweest van Pieter Duplessis, die men de bijnaam Sophocles had gegeven. Zij hadden jarenlang op de bank naast elkaar gezeten. Pieter was rijk en had een knobbel voor wiskunde. Hij was steeds de primus van de klas en de meeste initiatieven gingen van hem uit. Iedere dag had hij een nieuwe vondst.

Op zekere morgen had heel de klas hem geholpen om de schrijfmachine van de leraar in letterkunde met een kleine elektrische batterij te verbinden. Deze professor schreef reeds twintig jaar een belangrijk werk over de Franse literatuur; hij sprak er veel over maar zijn boek geraakte nooit klaar. Toen hij zich 's avonds voor zijn machine zette om te typen, kreeg hij een stroom elektriciteit in de vingers zodra hij het klavier raakte. Urenlang zocht hij om dat raadsel op te lossen en onnodig te vertellen dat heel de school acht dagen schaterlachte om deze geslaagde studentengrap.

Frans was gewoonlijk de tweede van zijn klas en hij had een grote bewondering voor Sophocles. Deze laatste was werkelijk de kerel die hij zelf had willen zijn. Hij was niet jaloers, hij benijdde slechts een tikje de knappe, rijke en buitengewoon begaafde jongen. Frans zelf was eerder schuchter, hij was arm en bovendien wees. Hij woonde bij een tante.

Toen ze zeventien jaar oud waren, moesten ze afscheid nemen van elkaar. Het ogenblik was gekomen om de wijde wereld in te gaan en om op eigen benen te staan. Toen zei Sophocles:

— Zo mogen we elkaar toch niet verlaten. We moeten afspreken om elkaar op een bepaalde dag terug te zien. We kunnen dan de behaalde resultaten vergelijken, herinneringen ophalen, grappen vertellen. Van nu tot aan de grote vakantie spaart ieder van ons vijftig francs per week. We zetten de som op de bank en binnen tien jaar zien wij elkaar terug en dan houden wij met het gespaarde geld een denderend feest in het beste restaurant van Parijs. Wat denken jullie daarvan?

— Bravo! Bravo! riepen wij.

En wij spaarden iedere dag een beetje om ons geld op het einde van de week te kunnen afgeven aan Sophocles. Voor Frans was het heel moeilijk geweest het geld bij elkaar

te krijgen. Op 15 juli sloeg het afscheidsuur :

— Rendez-vous binnen tien jaar onder de Arc de Triomphe ! riep Sophocles.

...

De tijd verliep. Dikke Louis was naar Madagascar geweest om aldaar uranium op te sporen. Wim was zijn ouders naar het platteland gevolgd waar ze een hoeve hadden gekocht. Anderen waren te Parijs gebleven om hogere studies te doen of om werk te zoeken en ze hadden elkaar stilaan uit het oog verloren. Van de kleine Dupont die hij op een zondagavond toevallig bij het verlaten van de bioscoop had ontmoet, vernam Frans dat Sophocles in Zuid Amerika was om er een van de ondernemingen van zijn vader te besturen. Frans was naar het zuiden van Frankrijk gegaan, waar hij een plaats had kunnen bemachtigen in het onderwijs.

Tien jaar lang, bijna iedere dag, dacht hij aan het rendez-vous en het kwam geen ogenblik bij hem op dat zijn schoolmakers niet even trouw zouden wezen aan deze belofte. Hij stelde zich voor hoe blij, hoe gelukkig hij zou wezen wanneer hij zijn kameraden terugzag en herinneringen kon opdiepen uit hun schooljaren.

Op 13 juli raapte hij zijn sparcen ten bij elkaar, trok zijn regenjas aan, stak een zuiver hemd en een tandenborstel in zijn koffertje en vertrok. Hij liet het adres van zijn hotel te Parijs bij de conciërge achter en stapte blijgezind en vol hoop in de trein.

...

Het regende langzaam meer. Auto's snorden hem voorbij en de Arc de Triomphe verdween bijna helemaal in de nevel. Eindelijk was hij er dan en het verheugde hem onder de boog een beschutting te vinden voor de regen. Hij keek rond maar hij zag niemand, niemand dan de gewone toeristen die men altijd rond het monument ziet slenteren en die zowel bij regen als zonneschijn hun fototoestel gereed houden voor een kiekje. De bleke vlam op het graf van de Onbekende Soldaat flakkerde in de wind en enkele bloemen verwelkten in het nat.

— Ik ben misschien nog te vroeg, dacht Frans.

Maar een uur later stond hij nog altijd alleen, en was hij verkleumd van de regen en de wind. In de helft van de namiddag besloot hij terug de Champs-Élysées op te wandelen. Niet één van de vroegere kameraden was komen opdiken. Frans voelde zich eenzamer dan ooit.

— Ik heb die lange reis dus nutteloos gemaakt ! Ze hebben het allemaal vergeten. Allemaal, zelfs Sophocles en het idee ging nochtans van hem uit...

Hij voelde zich lusteloos en verdrietig. Toen hij terugkwam in zijn klein hotel schitterden de lichtreklames op de natte asfaltwegen. Als hij over de drempel van het hotel schreed, keek de portier op en vroeg :

— U bent Frans Lelarge, nietwaar ?

— Ja, dat ben ik. Waarom ?

— Er ligt iets voor u !

En de man stak hem een blauw omslag toe. Met bevende handen verscheurde Frans dit omslag, haalde er een brief uit en las :

« Beste vriend, »

» Neen, ik heb je niet in de steek gelaten. Ik heb ons rendez-vous onder de Arc de Triomphe niet vergeten, maar ik ben op dit ogenblik te Manaus en ik beken dat het een beetje te ver is om naar Parijs te komen. Vergeef me. Dupont gaf me nieuws over je en ook het adres van het hotel waar je gewoonlijk logeert als je te Parijs bent. Ik hoop maar dat je daar ook nu logeert en dat mijn brief je bereikt. Luister : ik weet dat je huidig werk je niet erg bevalt, dat je je vervelt. Ik heb je een voorstel te doen. Het geldt dat je eens spaarde voor het groot feest dat wij vandaag zouden geven, kon ik tot nog toe niet terug bezorgen want ik had je adres niet. Ik stak het in mijn onderneming die in korte tijd een grote uitbreiding heeft genomen. Het geld dat je thans bij me bezit moet ongeveer het bedrag zijn van een luchtreis Parijs-Brazilië. Ga naar mijn bank te Parijs, neem het geld dat men je daar zal geven, koop een vliegtuigbiljet en kom naar hier. Kom onmiddellijk, ik verwacht je. In mijn zaak is er werk voor je. Kom spoedig, aldus zal je niet kunnen zeggen dat het helemaal mis liep met ons rendez-vous onder de Arc de Triomphe. »

Getekend SOPHOCLES.

NATIONALE PRIJSVRAAG voor de JEUGD - CARTAVOX

Meer dan 60.000 Fr. prijzen

Neem deel aan de prijsvraag CARTAVOX door opname op de « Sprekende Brief CARTAVOX » :

- 1ste Prijsvraag : van een brief door jezelf opgesteld
- 2de Prijsvraag : van een gedicht naar keuze
- 3de Prijsvraag : van een lied naar keuze.

Het volstaat te spreken gedurende ongeveer anderhalve minuut en de opname kost slechts 35 Fr. Alle opnamen zullen aan de deelnemers teruggezonden worden.

CATEGORIE A : tot 13 jaar.

Eerste prijzen :
1 RADIO PICK-UP van 6.000 Fr

2 DRAAGBARE PICK-UPS van 4.500 Fr
Talrijke andere prijzen van 1.000 tot 250 Fr

CATEGORIE B : van 14 tot 20 jaar.

Eerste prijzen :

1 TELEVISIETOESTEL van 13.000 Fr.
2 DRAAGBARE PICK-UPS van 4.500 Fr
Talrijke andere prijzen van 1.000 tot 250 Fr

Vraag het reglement van de Prijsvraag aan de volgende adressen waar de opnamen geschieden :

- GALERIES ANSPACH te Brussel.
- BON MARCHE te Lusk.
- GRAND BAZAR te Antwerpen, Charleroi, Gent, Kortrijk, Namen en Oostende.
- Op de Autorenbaan KUIFJE op de Wereldtentoonstelling 1958.

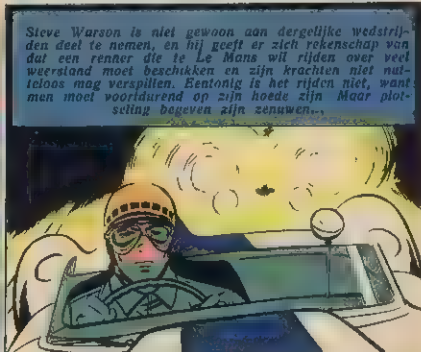
DE GROTE

De nacht valt over de renbaan van Le Mans Wie zal de vierde proe

Het is bijna middernacht. Sinds het avallien van de duisternis hebben enkele renners opgevoerd, en is dan-a zich verscholen, ongetuiken voor Montanelli rijdt de Franseman Bill Rex met zijn « Jaguar » op kop met twee minuten voorsprong op de « Ferrari » van de Belgische ploeg. Op een rond volgen een « Maserati », een andere « Jaguar D » en onze vrienden Watson en Michel.

Michel voelt zich in uitstekende konditie, want hij rijdt graag 's nachts.

Steve Watson is niet gewoon aan dergelijke wedstrijden deel te nemen, en hij geeft er zich rekenschap van dat een renner die te Le Mans wil rijden over veel weerstand moet beschikken en zijn krachten niet uitloos mag verspillen. Eenomig is het rijden niet, want men moet voortdurend op zijn hoede zijn. Maar plotseling begeven zijn zenuwen...

Oelukkig komt zijn ploegmaat. Hetmen hem aflossen. Men raadt hem aan wat te slapen, maar hij kan niet slapen.

En Watson ontdekt in zichzelf een nieuwe tegenstrever!

Nachtans houdt hij van dit soort wedstrijden. Hij besluit zich te beheersen, weer regelmatig te rijden, en geen spektakulaire prestaties te ondernemen. Hij moet het nog zeilen uren volhouden.

Whisky?

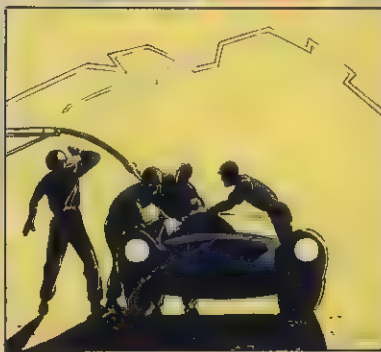
No! Cafe!

Rond drie uur 's morgens. Er steekt wind op. Er is onweer op komst.

En inderdaad wanneer Michel zijn broer vervangt aan het stuur.

Zet je kraag recht, en pas op, want het is glibberig!

Het ware al te mooi geweest, een koers zonder regen!

De « Valiant » herneemt ontleeg haar plaats in de reus-vrijheid.

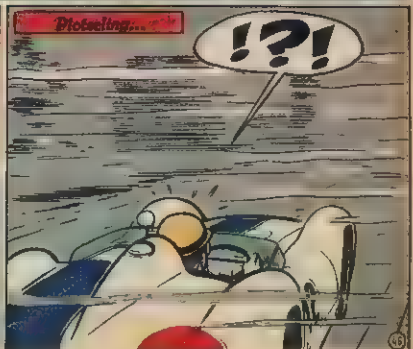
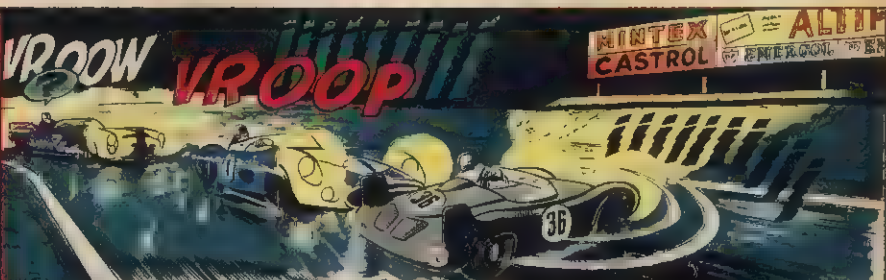
MATCH

DOOR *jean-graton*

winnen, Michel Vaillant of Steve Warson?

3.30 u
Het regent niet meer, maar de baan is nog nat. Michel rijdt in vijfde positie achter de « Anton-Martin » van de Fransman Chapuis. Op het ogenblik wanneer hij de « Porsche » van van Haelen wil voorbijsteken, verliest deze laatste de controle over zijn wagen en glijdt uit bij het battenkomen van de bocht van de « Tortue Rouge ».

EEN LOENS PERSONAGE

Cochise en zijn gezellen werden door de Blanken in een hinderlaag gelokt. Steve Howard, gevangene van de Apachen, zal hiervoor boeten. Hij wordt aan de folterpaal gebonden...

HET was een zware huifkar die in het kamp van Cochise toegekomen was. Ze werd getrokken door vier sterke paarden, wiegde op de hoge, met ijzer beslagen wielen, en haar grote huifbolde in de wind als een zeil. Met deze wagen kon men gezegener over de oneindige prairie rijden.

EEN ogenblik meende Steve dat de zware huifkar in beslag genomen was door een groep Apachen, maar hij zag geen spoor van een gevecht en bovendien ontwaarde hij de koetsier die heel rustig op de bok zat. Alhoewel zijn gelaat verschoen was onder een brede sombrero, merkte Steve onmiddellijk dat het geen Indiaan was. Wie was die man die, ondanks de oorlog, naar het kamp van de Apachen durfde komen? Welk geheimzinnig pakt verbond hem met de Apachen en waarom verwelkomden de krijgers van Cochise hem zo luidruchtig? Indien het werkelijk een Blanke was, dan was het ongetwijfeld een machtig man en kon hij misschien het leven van een rasgenoot redden. Steve Howard had weer hoop. De Apachen waren zijn aanwezigheid blijkbaar vergeten; zij interesseerden zich nog

alleen voor de zware huifkar. De koetsier sprong van de bok, hij nam zijn stoffige hoed van het hoofd en toen herkende Steve de man. Zijn hoop was meteen veel kleiner geworden.

Ja, hij herkende die kleine, dikke man, die sedert jaren de dorpen van de pioniers en de kampen van de goudzoekers afschuurde met zijn zware huifkar. Hij verkocht gereedschap, poeder, kogels, garen, linnen, spek, medikamenten en vooral alcohol. Hij kocht en verkocht of ruilde alles en nog wat. In ruil voor de hoogst noodzakelijke levensmiddelen, kocht hij dierenhuiden en goudpoeder op en hij bracht ook de laatste nieuwsjes. Daar zijn schedel zo naakt en zo rond was als een biljartbal, droeg hij een pruik en, omwille van die pruik, had men hem de bijnaam Dubbele Scalp gegeven. In werkelijkheid heette hij Larry Pojarsk. Hij had reeds

door alle watertjes gezwommen, was aalglad en het was moeilijk hem te betrappen. De zaken werden ernstiger toen hij er van verdacht werd aan de Indianen een slechte soort alcohol te verkopen die hij, de duivel mocht weten hoe, zelf distilleerde. Vele Indianen waren krankzinnig of blind geworden nadat ze te veel van het «vuurwater» van Dubbele Scalp gedronken hadden en jammer genoeg had het de anderen niet belet opnieuw alcohol te kopen. In weerwil van ieder verbod, was Dubbele Scalp er steeds weer in geslaagd zijn gevaarlijk goedje aan de man te brengen. Hij buitte zijn naïeve klanten op misdadige wijze uit. Voor enkele liters alcohol eiste hij de dierenhuiden die ze in een heel jachtseizoen hadden kunnen verzamelen.

Lange tijd had hij gespot met het Indiaans bureau, maar uiteindelijk was een verkenners er in geslaagd hem op heterdaad te betrappen. Het ongeluk wilde dat deze verkenners juist Steve Howard was. Dubbele Scalp werd zwaar gestraft en verdween uit het Westen. Men zei dat hij zich in het Zuiden van Louisiana gevestigd had. Toen de oorlog tussen Noord en Zuid uitbrak, volgde hij de legers van generaal Lee en profiteerde op onbeschaamde wijze van de Sudisten. Het feit dat hij nu — op het moment dat een ongenadige oorlog tussen Blanken en Indianen begon — opnieuw in het Westen verscheen, voorspelde niets goeds. Hoe was het mogelijk dat dit loens personage vriendschappelijke betrekkingen met de Apachen onderhield? Steve pijnigde zijn hersens te vergeefs met dit probleem. Hij wilde echter van het buitengewoon aanzien dat Larry Pojarsk bij de Apachen genoot profiteren en hij riep zo luid hij kon.

— Larry! Ho, Larry, kom eens hier!

De kleine, dikke man schrok keerde zich om en vroeg zich verbaasd af wie hem riep. Toen hij de gevangene in het oog kreeg, bleef hij stokstijf staan en aarzelde alsof hij zijn eigen ogen niet geloofde. Dan had hij een lang palaber met een van de luitenanten van Cochise en ten slotte gaven de Apachen hem de toelating de folterpaal te naderen. Het stond buiten kijf dat Dubbele Scalp de verkenners reeds herkend had, want er lag een brede glimlach op zijn dikke lippen. Op drie passen afstand van Steve bleef hij staan, sterk de handen in de zakken, bekeek de gevangene van kop tot teen en jubelde het uit.

— Dat is waarachtig mijn oude vriend Steve Howard. Wat een verrassing! Het doet me plezier je hier te vinden!

Met stille, stokkende stem maakte de verkenners een einde aan de woordenvloed van Dubbele Scalp.

— Luister Larry, ik zit diep in de put. Ik weet wel dat wij vroeger met elkaar diepe me-

ningsverschillen hebben gehad, maar dat belet niet dat je me thans zou kunnen helpen. Het is het moment om het verleden uit te wassen en een goede reputatie te krijgen. Je moet me hieruit helpen!

— Meningsverschillen! 'Zo, zo! Drommelse Steve, jij hebt altijd een grapje op de lippen!

— Hou op met je dwaasheden en doe iets.

Dubbele Scalp lachte niet meer, hij plooidde zijn kleine vingers en stak de armen op, wat moest beduiden dat hij machteloos stond.

— Steve, ik kan mijn beste vrienden en klanten niet bedriegen van een spektakel dat hen erg zal vermaken. Jij, die zoveel van de Indianen houdt, zou niet gelukkig moeten wezen dat je hen een kleine ontspanning kan bezorgen. Bovendien was je niet vriendelijk voor me. Je hebt mij, een eerlijk handelaar, belet mijn brood te verdienen. Nu is het te laat, Steve. Ekskuseer, ik moet me thans met ernstiger zaken bezig houden!

— Schurk! Hoop maar dat ik hier niet meer levend vandaan geraak, want als ik je ooit te pakken krijg, Larry, dan heeft je laatste uur geslagen.

Tekst van J.-M. Charlier
Geïllustreerd door Ref

Larry bleef een moment staan, kwam dan op zijn stappen terug en spuwde de gevangene in het gelaat. Howard was razend van woede, hij rukte aan de riemen waarmee hij gekneveld was, ze kraakten maar begaven niet. Hij moest zich gewonnen geven en werd opnieuw kalm.

De Apachen hadden heel het schouwspel aandachtig, maar van uit de verte gevolgd. Langzaam en zeer tevreden over zichzelf, kwam Dubbele Scalp bij hen terug. De verkenners vestten de vermelding die hij hun ondergaan en strekte de handen om beter te kunnen zien wat er in en rond de huifkar gebeurde. Wat had een man als Cochise te maken met deze kleine, dikke gewetenloze schurk?

Steve Howard kwam het spedig te weten. Op het bevel van Larry sprongen enkele krijgers in de huifkar en haalden zware lange witte houten kisten te voorschijn, die zij een na een neerzetten voor de tent van Cochise. Men kon het hen duidelijk aanzien dat ze opgewonden en blij waren als kinderen.

VOLGENDE WEEK:
HET GROOT KOMPLOT.

EEN WANDELING DOOR BOS EN VELD

DE kikvorsachtigen en de kruipdieren nemen onder de wereldieren een interessante plaats in, alhoewel ze niet zo belangrijk zijn als de zoogdieren en de vogels.

DE GLADDE SLANG

De gladde slang is een tamelijk mooi serpentje dat soms een lengte van een meter kan bereiken. Ze bijt niet, maar haar speeksel is niettemin giftig. Er is ook een gladde slang die erg lijkt op de adder.

DE HAZELWORM

De hazelworm is, hoe vreemd het ook moge klinken, geen slang! Dit dier behoort tot de orde van de hagedissen. De hazelworm is niet gevaarlijk. Hij is integendeel zeer nuttig, want hij verdelgt larven en insecten. Net zoals bij de hagedis is zijn staart zeer broos en breekt gemakkelijk.

DE SALAMANDER

De salamander woont in rotsspleten. Het is een zwart dier met grote gele vlekken. Salamanders voeden zich met wormen en weekdieren. Men mag ze niet in de hand nemen, want hun huid scheidt een gift af dat nog heviger is dan dat van de pad.

DE HAGEDIS

Hagedissen treft men talrijk aan in de bossen. Het is eveneens een ongevaarlijk dier, en men kan het benaderen wanneer men geen bruuske bewegingen maakt. Men mag de hagedis niet bij de staart vatten, want dan breekt die zoals een stuk dun glas.

DE PAD

Padden treft men ook veelvuldig aan, en men kan ze onderscheiden van de kikvorsen door de etterpuistjes die ze over heel het lijf dragen en waaruit ze een gevaarlijk gift afscheiden.

DE WATERSALAMANDER

De watersalamander is een tweeslachtig dier. Hij heeft een aagladde huid en een platte staart. De watersalamander verplaatst zich maar moeilijk aan land. Men kan hem kweken in een aquarium.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

GLORIE IS VERGANKELIJK

DE gierige Lodewijk XI had van Frankrijk een groot, rijk en machtig land gemaakt. Zijn opvolgers konden het zich veroorloven over de grenzen te kijken en te dromen van veroveringen. Zij waren ook rijk genoeg om in prachtige kastelen te wonen en zich te omringen met al de luxe van de Renaissance. De kastelen van de Loire zijn sprookjesachtig schoon.

1. - DE KASTELN VAN DE LOIRE

HET sombere Louvre, waar de koningen van Frankrijk totnog toe hadden geleefd, werd vervangen door een prachtig paleis gebouwd door Pierre Lescot, die ook de architect van het kasteel van Fontainebleau was. De burchten verdwenen en maakten plaats voor fraaie paleizen, de moosten waren beslist die van de Loirevallei: Chenonceaux, Blois, Chambord, Azay-le-Rideau, Amboise. Het is daar dat de koningen van Frankrijk bij voorkeur verbleven. Beginnen we met Karel VIII.

2. - KAREL VIII

Bij de dood van zijn vader Lodewijk XI was Karel VIII dertien jaar. Hij regeerde eerst onder het regentschap van zijn oudste zuster, de intelligente Anne de Beaufort. Karel was lelijk, hij had een lange neus en een starre blik. Hij droomde graag van stoutmoedige ridders. Zijn vader was er niet in geslaagd hem uit te huwelijken aan Maria van Bourgondië en daarom koos hij de dochter van deze laatste als bruid voor zijn zoon. Dat was Margaretha van Oostenrijk, nauwelijks twee jaar oud. Maar Anne de Beaufort stuurde de kleine koningin naar België terug en dwong haar broer tot een huwelijk dat meer voordelen opleverde, met Anna van Bretagne.

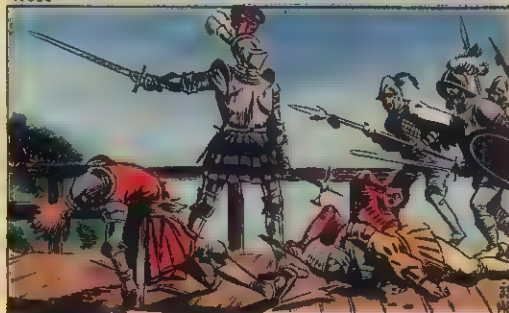

3. - HIJ DROOMDE..

KAREL VIII droomde van veroveringen en rijke buit en hij besloot het koninkrijk Napels te onderwerpen. Hij marsjeerde door Italië, deed een triomfante intrede te Napels en gaf grootse feesten. Maar de glorie duurde niet lang. In Italië kwam er een coalitie tegen hem tot stand en de Franse troepen werden verjaagd. Hij stierf in 1498 in het kasteel van Amboise, terwijl hij van een trap rolde.

4. - LODEWIJK XII

KAREL VIII werd opgevolgd door zijn kozijs Lodewijk van Orléans. Hij was zes en dertig jaar, ernstig, spaarzaam, eenvoudig en goed. Hij hield van de armen en werd de vader van het volk genoemd. Hij huwde Anna, de weduwe van zijn voorganger en wist aldus het hertogdom Bretagne te behouden. Ook liet hij er zich toe verleiden Italië te veroveren. Hij wou niet alleen Napels, maar ook het hertogdom Milaan. Hij was nl. een afstammeling van de Visconti, hertogen van Milaan. Hij beschikte over uitstekende generaals, Bayard en Gaston de Foix, beiden ridders zonder blaam noch vrees.

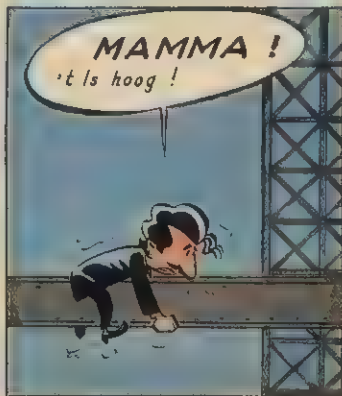
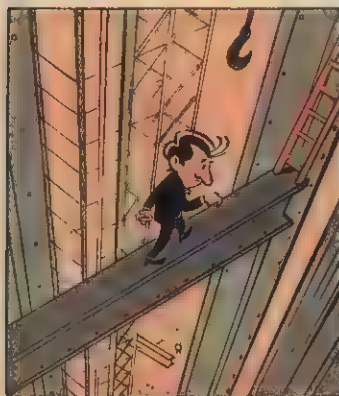
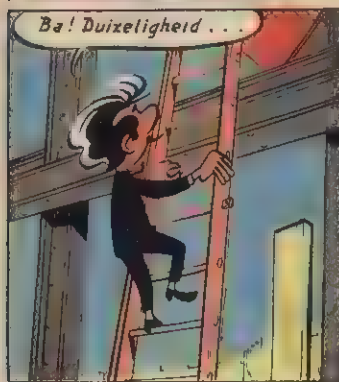
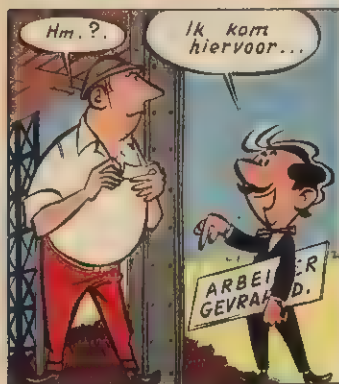
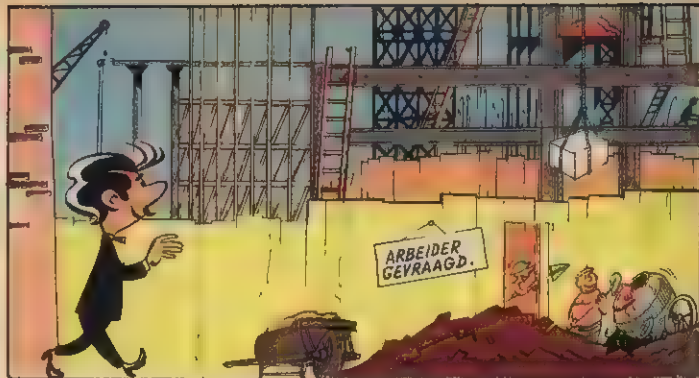
5. - VERGANKELIJKE OVERWINNINGEN..

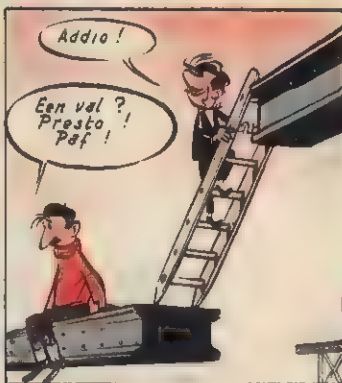
BAYARD was de held van de oorlog tegen Napels, hij verdedigde de brug over de Gaffigliano alleen tegen tweehonderd Spanjaarden, maar Napels ging voor Frankrijk toch verloren. Gaston de Foix was de held van de oorlog tegen Milaan. Hij versloeg de Venetianen te Agnadell, maar werd gedood te Ravenna in 1512. Hij had niet minder dan achttien verwondingen opgelopen. Lodewijk XII stierf drie jaar later.

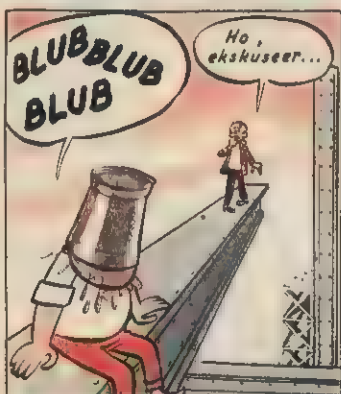
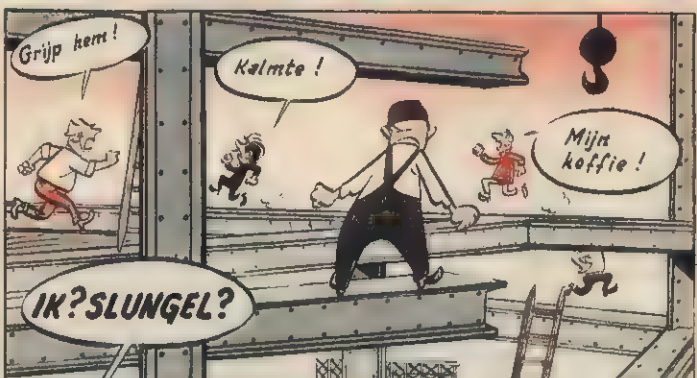
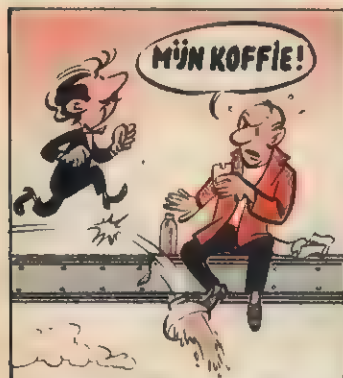
(Wordt voortgezet.)

SPAGHETTI OP DE STELLINGEN

DOOR
DINO ATTANASIO

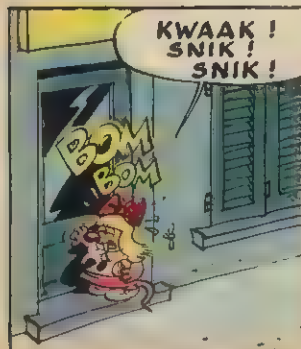
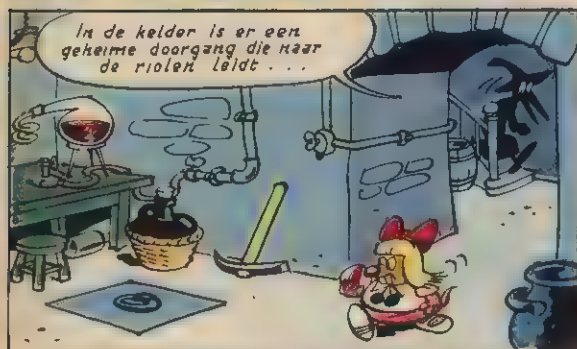
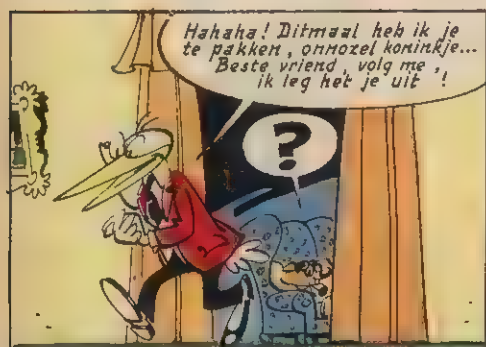

ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE!

door
Wim
Kunze

Hertog Bellekes van Bellingen poogde reeds meermaals koning Mitro uit de weg te ruimen. Thans heeft hij een nieuw idee...

VERBODEN ZONE

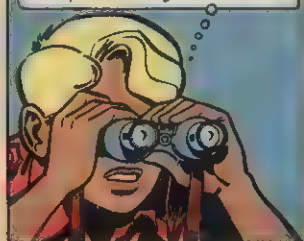
TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

Teddy bereikt de top van een heuvel en doet een ongewone ontdekking...

Teddy speurt de omgeving zorgvuldig af en ontdekt enkele ongewone verschijnselen...

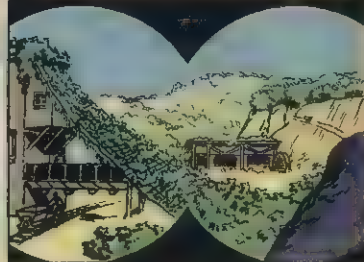
Ja, het is precies zoals Labar het voorspelde: er nestelt daar een hele prachtig gecamoufleerde organisatie!

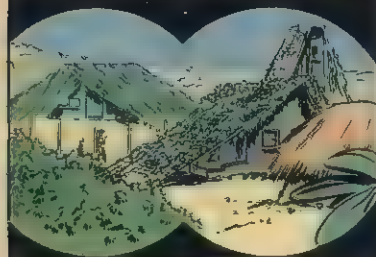
Teddy bemerkt de startbanen van drie verschillende helikopters.

Wat verder bemerkt hij de loodsen. Er heerst een drukke activiteit

Links bemerkt hij goed gecamoufleerde bungalows

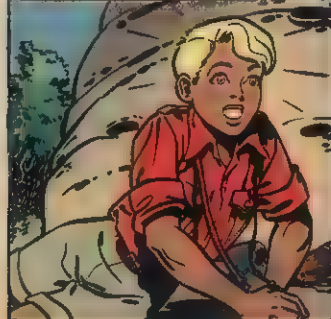
Teddy tracht het maximum uit zijn verrekijker te halen, maar hij bekommt slechts een onscherp beeld...

Plotseling vergt een silhouet al zijn aandacht. Zijn hand trilt... Er is geen twijfel mogelijk... HIJ HEEFT MAGGY HERKEND!

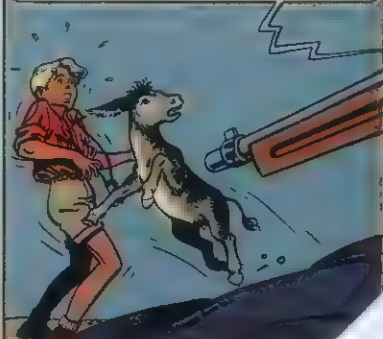
Teddy kan zijn eigen ogen nauwelijks geloven...

**POM, HET IS MAGGY!
HET IS MAGGY!
ONZE KLEINE MAGGY!**

Handen omhoog, Teddy!

Ziehier de volledige lijst van de
geschenken aangeboden door de
KUIFJE'S BON

DE AARDRIJKSKUNDE

BELGIE. - Deel I : 9 reeksen var.
10 prachtige kleurfoto's Deel II
8 reeksen van 10 chromo's. Per
reeks van 10 : **50 punten.**

EUROPA. - Deel I : 10 reeksen van
10 kleurfoto's

Deel II : 10 reeksen van 10 kleur-
foto's. - 3 reeksen van 12 delen van
landkaarten

Per reeks **50 punten.**

DE KUIFJE'S CHROMO'S

**VAN DE VERZAMELING « ZIEN & WE-
TEN ».** Per reeks : **100 punten.**

LUCHTSCHEPEN : 6 reeksen - 4 an-
dere in voorbereiding.

VLEEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914)

VLEEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945)

AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900)

ZEEVAART (Oorsprong tot 1700)

Elk 10 reeksen

**DE MEESTERWERKEN VAN
DE SCHILDERKUNST**

Veertien verschillende fardes met
vijf kleurproducties (formaat 21 x
27 cm). Per fardes **200 punten.**

**ONZE ANDERE
GESCHENKEN**

DE AFDRUKPLAATJES KUIFJE. - 5 ver-
schillende reeksen. Per reeks :
50 punten.

HET KUIFJE'S SCHRIFTPAPIER. - Kait
met 10 vellen en 10 omslagen. Per
kait **100 punten.**

DE KUIFJE'S PORTEFEUILLE. Nieuw
model « 1958 » in cuirroléine
200 punten.

DE KUIFJE'S PUZZLE OP HOUT gele-
kend door Hergé **500 punten.**

DE PUZZLE « AARDRIJKSKUNDE »
nieuw model 5 geïllustreerde land-
schappen van België
Per puzzle **500 punten.**

ALBUMS

1	« De Vliegtuigen » (Oor- sprong tot 1914)	50 F
	Luxe uitgave	60 F
2	« De Vliegtuigen » (Oor- log 1939-1945)	50 F
3	« De Automobielen » (Oor- sprong tot 1900)	50 F
	Luxe uitgave	60 F
4	« De Zeevaart » (Oorsprong tot 1700)	40 F
	Luxe uitgave	60 F
5	« De Meesterwerken van de Schilderkunst ».	
	Deel I Uitverkocht	
	Deel II	50 F
6	« De Aardrijkskunde van België ». Deel I of II	29 F
	« De Aardrijkskunde van Europa ». Deel I of II	29 F

Al onze albums zijn verkrijgbaar

- 1) In de KUIFJE'S WINKEL, Paul-Henri Spaaklaan, 1 tot 7, Brussel 7.
- 2) Door storting van het bepaalde bedrag op **ECHE N° 180918** van **KUIFJE-BRUSSEL**.
- 3) In al de Warenhuizen « A L'INNOVATION ».

NB. - De albums Aardrijkskunde zijn
eveneens verkrijgbaar bij de klein-
handelaars bevoorrad door de firma's
VICTORIA en **PALMAFINA**.

Stuur je bono naar KUIFJE

Dienst T

11, P.H. Spaaklaan

BRUSSEL 7

ALLEN NAAR DE

EXPO

DAT IS ENGELAND!

GROOT BRITANNIE kwam naar
de Wereldtentoonstelling te
Brussel met zijn eeuwenoude
tradities, met zijn plannen voor de
toekomst en met zijn dromen. Ieder-
een weet hoe zeer de Britten gehecht
zijn aan hun verleden en hoe trouw
ze blijven aan hun tradities die in
onze ogen heel dikwijls een tikje be-
lachelijk zijn. Het zal dan ook nie-
mand verwonderen dat er een ere-
plaats werd ingeruimd voor het por-
tret van koningin Elizabeth en voor
de kroonjuwelen die schitteren in een
half duistere zaal. De inrichters heb-
ben er ook aan gehouden uit te pak-
ken met kilts, toga's, tartans, pruiken,
kapes, zijden broeken, in één woord
met alles wat verband houdt met de
traditionele klederdrachten op tradi-

tionele plechtigheden.

Maar Groot Brittannie dacht niet
alleen aan het verleden. De inrich-
ters hebben niet nagelaten te wijzen
op de laatste Britse realisaties inzake
kernenergie en de grote vooruitgang
op luchtvaartgebied. Men ziet om
het beeld van een vliegtuig dat door
de warmtemuur gaat. Het Brits Im-
perium is eerder diskreet vertegen-
woordigd, een foto voor iedere En-
gelse bezitting overzee. Engeland
voorstelt en niets zeggen over Sha-
kespeare is natuurlijk onmogelijk.
Door een verrekijker kan men enkele
scènes van zijn gekende toneelstuk-
ken bewonderen.

Groot Brittannie schonk aan de
Wereldtentoonstelling het paviljoen
van de Britse traditie en hoop.

● Ben je al in het paviljoen van Portugal geweest? Zo ja, heb je dan ook de
grensmaal gezien die er tentoongesteld is? Het is geen gewone steen. Inge-
teendeel, deze steen werd in 1482 door de beroemde ontdekkingsreiziger
Diego Cão aan de monding van de Congo-stroom geplaatst. De wapens
van Portugal zijn er in gegrift alsmede een tekst die herinnert aan de be-
langrijke ontdekkingen van de Portugese zeelui.

● Nam je reeds een kijkje in het paviljoen van Benelux en weet je dat
Benelux het dichtst bevolkte land ter wereld is? In een eeuw tijd is de bevol-
king van de Nederlanden niet verdubbeld, maar verdrievoudigd. In tien jaar
is het handelsverkeer tussen de Benelux landen verdrievoudigd, de in- en
uitvoer verdubbeld. Benelux is het belangrijkste havengebied ter wereld.
De Beneluxhavens Amsterdam, Antwerpen, Rotterdam en Gent hebben de
grootste havenactiviteit ter wereld. Er worden meer goederen ontscheept en
ingescheept dan te New York, Londen, of een Duitse of Franse haven!
BENELUX IS DE VIERDE HANDELSMOGENDHEID TER WERELD!

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET*

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GKEWA

Ten gevolge van een vergissing aanziet men Chick Bill voor Black Skelett. Dog Bull stelt alles in het werk om zijn vriend te redden...

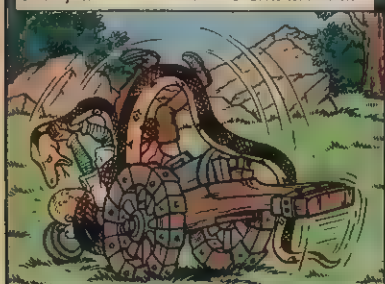

HET GOUDEN PAARD

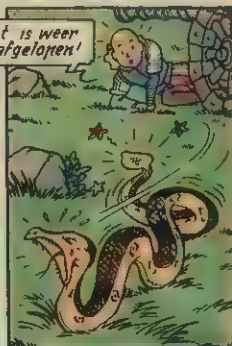
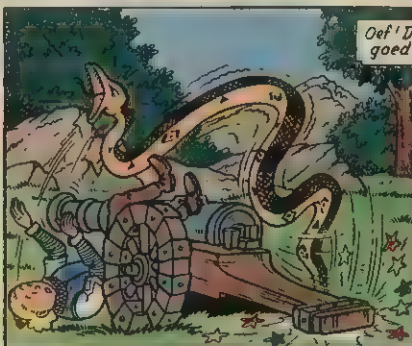

Wiske wacht vol ongeduld op de terugkeer van Lambik en Suske. Plotseling duikt er een afgrijpselijke slang op..

Wiske houdt wanhopig de slangenkop op afstand, rolt over het kanon dat schommelt en..

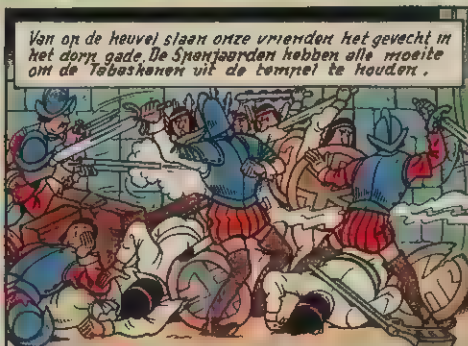
Oef! Dat is weer goed afgelopen!

Wat een avontuur! Ik kon het verschil niet meer tussen mijn kop of mijn staart!

Van op de heuvel slaan onze vrienden het gevecht in het dorp gade. De Spanjaarden hebben alle moeite om de Tabaskanen uit de tempel te houden.

Laat ze maar bakelien! Deze nacht trekken weer stilletjes van onder!

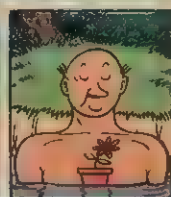
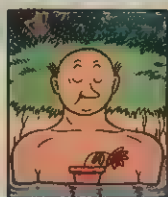
Ondertussen zijn we gerust! Ik ga er van profiteren om mij te verfrissen.

Met zo'n hitte een hele dag ingeblikt in een harnas! Om te smelten!

De tatoeëring op mijn borst lijdt er al onder!

Lambik! Kom vlug kijken! Er gebeurt wat bij de tempel!

In de tempel!

Ze trokken zich zo plotseling terug?!!?!... Daar zijn ze weer!... Garamba! Waarmee komen ze nu... aan te dragen?!

BESTE VRIENDEN,
VOLGENDE WEEK BEGINT
JARI IN DE BRANDING. IN DIT
VERHAAL ZIEN JULLIE JARI TERUG,
EVENALS JIMMY TORRENT EN IK,
JULLIE NEDERIGE DIENAAR.
ONZE AVONTUREN
ZULLEN...

MICHEL, WACHT
EVEN. WE Zouden ONZE
ERUGKEER TOCH SAMEN
KUNNEN
AANKONDIGEN !

IK WOU DE LEZERS SLECHTS
GERUST STELLEN. ALS ZE ONS IN DIT PLUIN
JE ZIEN, ZULLEN ZE OENKEN DAT WE DE
TENNIS HEBBEN
GEZEGD.

DAARVOOR
BESTAAT GEEN VREES, WE
ZULLEN ENKELE PRACHTIGE
PARTIJES SPELEN !

HE, WAT VERBERG
JII ACHTER JE
RUG ?

HO, IK WOU
DE LEZERS VERRAS-
SEN...
KIKK, IK HEB HIER
EEN **GEMS**..

SET! DRAAT JE
MONO NIET VOORBIJ.
LAAT HEN EN LAAT ONS
HET GENOEGEN HET
GEHEIM TE ONT-
HULLEN...

VAN
VOLGENDE WEEK AF

JARI in de **BRANDING**

LEER GOED RIJDEN, CHAUFFEUR!

DE Duitse automobielklub richt perfectiekursussen in voor automobilisten die kunnen rijden maar niet altijd zeker van hun stuk zijn. De kursussen worden door racers gegeven op de Nürburgring en ze duren twee weken.

WIJ BEKLAGEN HAAR MAN...

HET «talk-a-thon»-record (een soort van marathon voor het babbelen) werd in de Verenigde Staten behaald door een zeven en twintig-jarige secretaresse. Ze sprak voor de radio over alle mogelijke en onmogelijke onderwerpen gedurende 27 uren en 32 minuten zonder onderbreking! Arme man!...

Een monumentale school

GROOT BRITANNIE wenste sir Winston Churchill een monument aan te bieden, en de keuze viel op een school waarvan

de bouwkosten ettelijke miljoenen zullen bedragen. Er zullen in deze school uitsluitend wetenschappelijke kursussen ingericht worden met het oog op de bevordering van alle takken van de wetenschap in Engeland. Slechts wie een diploma van een Britse universiteit heeft kan de leergangen volgen.

Sir Winston Churchill verklaarde zich zeer vereerd met de school die zijn naam zal dragen en zond een check van 27.000 pond. De familie Gulbenkian (petroleum) schonk vijf miljoen!

DE POST

KOP EN STAART VAN DE TORPEDO'S

DE admiraliteit van Marseille gaf volgende richtlijnen: «Veiligheidshalve moeten de torpedo's met de kop naar omlaag geplaatst worden en met de staart naar omhoog. Om iedere vergissing tussen kop en staart te vermijden, moet men op de staart van iedere torpedo het woord «hoog» zetten.»

We nemen aan dat men dus op de kop van iedere torpedo «laag» schrijft, en misschien staat er toch ook ergens nog «Opgepast, breekbaar», want een torpedo is nu eenmaal een gevaarlijk ding!...

MOOI!

IJSLAND, Liechtenstein en Costa Rica zijn de enige landen ter wereld die meer onderwijzers hebben dan soldaten.

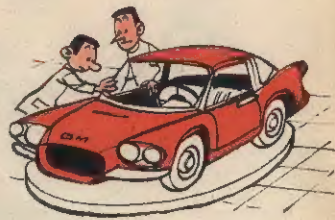
EEN KIEKJE UIT

HAWAI OF UIT AFRIKA?

Werd deze foto op Hawaï genomen of zijn het negerhutten uit het hartje van Afrika? Helemaal niet! Het zijn houtmijlen die door een Zwitser-met-fantasie gemaakt werden te Rueterswill nabij Bern.

NIEUWS IN HET KORT

- In 1957 werden er in de Ver. St. voor vierhonderd miljoen dollars platen verkocht.
- Ford en General Motors zullen, naar het schijnt, binnenkort krachtig reageren op de invoer naar de U.S.A. van kleine wagens. Op dit ogenblik bestuderen zij een wagentype dat lichter en spaarzamer zou zijn dan de meeste kleine wagens van Europees fabricaat. Het nieuwe wagentype zou tussen dit en maximum twee jaar op de markt gebracht worden.

HE! VERZAMELAARS VAN DE KUIFJE'S BON!

Vergeet niet dat je KUIFJE'S PUNTEN vindt op al deze kwaliteitsprodukten:

PAPETERIE ARTIKELS VOOR SCHOOL EN ANDERE DOELEINDEN - HACOSAN
VICTORIA - TOSELLI - HORTON - MATERNE - LE TIGRE - JU'CY & WHIP
VANDENHEUVEL - DE LOMBARD COLLECTIE - NOSTA - PANA - FRANCO-SUISSE
SERRIEN: MARATHON, ESKIMO - PALMAFINA - PROSMANS

LJOH

EEN VLIEGENDE SCHOTEL

IN de Engelse pers verscheen enkele tijd geleden het bericht als zou een Britse firma een soort van vliegende schotel bouwen die tegelijkertijd zou dienst doen als pakketboot en als vliegtuig, en duizend passagiers plus vracht zou vervoeren met de snelheid van een gewoon vliegtuig. Vertikale straalmotoren zouden deze vliegende schotel optillen tot op een vijftiental meter boven de waterspiegel. Dan zouden de horizontale straalmotoren in actie treden, die het gevaarte met grote snelheid zouden voortstuwen.

SELF-SERVICE

ALE Engelsen hebben het recht hun vlees mee te nemen naar een restaurant en het zelf te bereiden. Deze vrijheid wordt gegarandeerd door een wet van 1473!

SPOETNIK-GEHEIMEN

RUSSISCHE geleerden verklaarden dat de meteorieten geen gevaar opleveren voor de ruimfepassagiers. Dit is een van de kostbare inlichtingen welke de Spoetnik hen gaf. Inderdaad, sommige inlichtingen door de Spoetnik geseind, konden alleen opgevangen worden in Rusland dank zij een speciaal apparaat waarvan er slechts één exemplaar bestaat.

ANTWOORD OP DE TEST

BEN JE SPONTAAN ?

10 JA : Je bent sympathiek en spontaan en we zijn van oordeel dat je veel ware vrienden telt. Tracht heel je verdere leven zo spontaan te blijven !

VAN 7 TOT 9 JA : Je handelt steeds spontaan wanneer je je familie, je onmiddellijke omgeving kunt helpen. Verder reikt het echter niet, een zekere schuchterheid weerhoudt je er van.

VAN 4 TOT 6 JA : Nu en dan ben je spontaan, soms echter ook een tikje egoïstisch, waar of niet ?

VAN 1 TOT 3 JA : Over het algemeen reageer je een beetje te laat, zodat men deze reactie niet meer spontaan kan heten. Je bent

soms bang je belachelijk te maken.

NUL : Je bent te schuchter en te nadenkend van natuur om spontaan te zijn. Je wikt en weegt alvorens je handelt.

ZOEK DE GROOTSTE BOOM

De vier bomen zijn even groot !

BOERKE NAAS
HEEFT MOEILIKHEDEN
Boerke Naas heeft last met zijn ezel !

LEES KUIFJE
IEDERE WEEK

DE ARK VAN NOACH

TOT voor korte tijd waren de Engelse schepen verpest van de katten. Dit is thans niet meer het geval. Of de katten dan niet meer van een zeereisje houden ? Het werd hen niet gevraagd... Men heeft hen eenvoudig niet meer nodig omdat er thans moderne en afdoende methoden bestaan om de ratten van boord te houden. Naar verluidt, zijn het thans de vogels die graag op het dek van de schepen neerstrijken om een kosteloos reisje te maken. Misschien zit de afwezigheid van de kat daar wel voor iets tussen !

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad **KUIFJE** : 18^e jaargang, Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1939.15 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Hellodruk* : Drukkerij-Hellogri, C. Van Cortenberg, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — **KUIFJE-Holland** : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3553 — Giro 655.389 — Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NERLAND : 60 cent. — **CANADA** en de **USA** : 15 Cent. — **BELGISCH CONGO** en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : **KUIFJE CONGO** - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.).
Frankrijk : **DARDAUD S. A.**, 31, rue du Louvre, Paris 11e.
Zwitserland : **INTERPRESS S. A.**, 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : **PERIODICA Inc.**, 5990, av. Papineau, Montréal 34 (Qué.)

	Belgie	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	65,- F.	105,- F.	\$ 2.00
6 maanden ...	120,- F.	205,- F.	\$ 4.00
1 jaar ...	350,- F.	400,- F.	\$ 7.00

Oplage gecontroleerd door Devo.

Publiciteit : **PUBLISER**

14-8-58

RESULTATEN VAN DE PRIJSVRAAG

Zoals voorzien in het reglement werden door loting zes mededingers van de **TOSELLI Prijsvraag** aangekondigd om deel te nemen aan de schifting van de antwoorden in bijzijn van Meester THOMAS, deurwaarder te Brussel.

De juiste antwoorden waren : 1 - Don Quichotte ; 2 - 33 vormen ; 3 - 99, 110 of 115 letters en cijfers. (er bestaan drie modellen van dozen : de drie antwoorden waren dus juist.)

Bijkomende vraag : 4.33.12 (4 uur, 33 minuten, 12 seconden.)

Toselli

Ziehier de namen van de 10 eerste winnaars :
MICHE L., 's Gravenbrakel ; **SAINT** E. J., Brussel ; **CLUDTS** P., Wezembeek ; **BRE-MOL** Y., Brussel ; **DECLERCQ** J., Brussel ; **JACOBS** S., Loksbergen ; **MICHEL** S., Halen ; **FLAMME** M., Kain-Centre ; **LEM-PEREUR** F., Namen ; **BALAES** J., Stokkel.
De andere winnaars werden verwittigd.

S.O.S. METEOREN!

door E.P. JACOBS

Blake wordt achtervolgd door de twee mannen van mijnheer Henri, maar hun wagen slaapt en de kapitein krijgt de kans in een postwagen te springen...

